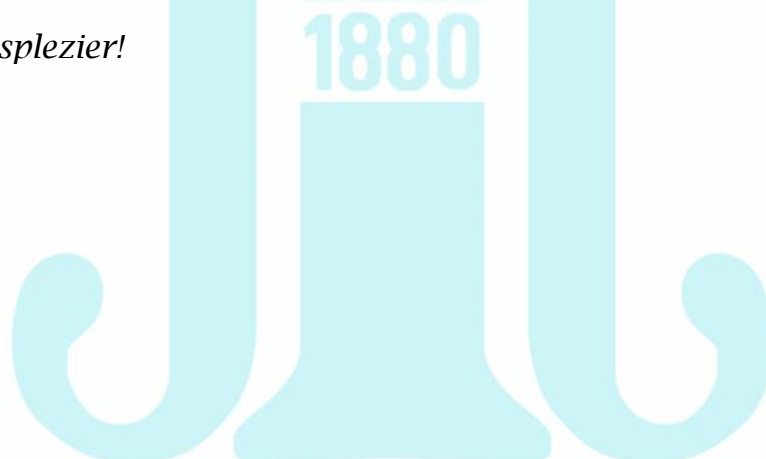

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DRINKEN DE GODEN DUVEL?

Een volkse komedie in vier bedrijven

door

1880

Bruno Timp

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.2146

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DRINKEN DE GODEN DUVEL?* op te voeren moet de naam van auteur *BRUNO TIMP* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1994/0220/012
ISBN 978-90-385-02939

© 1994 Toneelfonds J. Janssens/Bruno Timp
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(6 dames - 6 heren - figuratie)

STELLA : Uitbaatster van het parochiecentrum. Ongeveer 50 jaar oud. Zwaait met stevige hand de plak in haar etablissement.

CESAR : De man van Stella. Eigenlijk heet hij Gerard, maar iedereen noemt hem Cesar. Is onderwijzer van beroep, maar op dit moment in ziekenverlof. Hij herstelt van een hartoperatie. Hij mag zich niet "dik maken" van de dokter, maar dat is niet gemakkelijk.

ELLEKE : De dochter van Stella. Vooraan in de 20. Ze is 'afgestudeerd' maar heeft nog geen werk. Ze 'helpt' wat mee. Ze is geen toonbeeld van deugdzaamheid. Ze heeft een kindje, maar geen man. Een 'ongetrouwde moeder' dus. En dat voor de dochter van de uitbaters van een parochiehuis!

DE PASTOOR : Kan met zoiets niet akkoord gaan. Hij vindt dat er maatregelen moeten getroffen worden. Hij is een beetje een pre-consiliair type. Gelukkig maken de gebeurtenissen een heel ander man van hem.

JANNEKE : Van Johanna. Zij is de laatste tijd één van de vaste klanten. Ze is 'van hare vent af en woont in de buurt in een vluchthuis voor vrouwen: "De BIEKORF". De commissie (OCMW) betaalt!

FRIE : Van Frieda. Een vriendin van Janneke. Woont ook in het vluchthuis. Samen lusten ze de mannen rauw.

FLOR : Hem lusten ze dus rauw. De ex-man van Janneke. Maar hij geeft het niet op. Hij wil zijn vrouw terug naar huis sleuren, 'willen of niet'. En hij kan dat, want hij is groot en brutaal en sterk en niet vies van geweld.

WILLEM : Wim de Boey is zijn naam, maar iedereen noemt hem Willem de Zwijger'. Een voor de hand liggende bijnaam want hij kan inderdaad niet spreken. Niet doof, wel stom. Hij maakt zich verstaanbaar door op bierkaartjes te schrijven.

MARTENE : Politieagente. Zij wordt er bij geroepen als de zaak uit de hand loopt. Ze heeft wel de gewoonte pas op te dagen als het gevaar voorbij is. Maar ze doet haar plicht en ze kent haar pappenheimers.

DE HEER EN MEVROUW WAERZEGGERS : Een 'deftig' koppel. Zij zijn kandidaat om de uitbating van het parochiecentrum over te nemen. De pastoor hoopt daarmee het 'niveau' te verhogen.

THEO : Als het doek opgaat, komt hij voor 't eerst binnen. Niemand kent hem, niemand weet wie hij is. Maar één ding is direct duidelijk: hij is 'zat', zo 'zat als een kanon'. En iets anders wordt heel snel even duidelijk: hij is 'zot', zo 'zot als een achterdeur'. Hij beweert namelijk bij hoog en bij laag dat hij God zelf is. Het is zo klaar als een klontje dat hij uit één of ander gesticht is weggelopen. En toch: de dingen die hij zegt en doet maken hem tot een wandelend mysterie: Zat, zot of God? Niemand die het op 't laatste nog zeker weet, en dat is exact de bedoeling.

Het zal duidelijk zijn dat de rol van Theo niet van de gemakkelijkste is. Ook Willem spelen is niet eenvoudig: hij heeft zo goed als geen tekst maar is wel het hele stuk

lang op de scène en moet zich zonder woorden waar maken. En dan is er nog

de pastoor die in de loopt van het stuk enkele gedaanteverwisselingen moet ondergaan.

Figuranten

In het 3de bedrijf komen twee figurantenrollen zonder tekst: twee ziekenverplegers. Deze rollen kunnen eventueel gespeeld worden door de mensen die de heer en mevrouw Waerzeggers spelen.

In het 2de bedrijf is het plezierig als men over (veel) figuranten in politie-uniform beschikt. Dat is echter niet echt noodzakelijk. Het kan bij wijze van spreken zowel met 1 als met 20 figuranten. In geval van nood kan het zelfs helemaal zonder. Ter plaatse moet de tekst lichtjes aangepast worden aan het aantal figuranten. Maar nog eens: hoe meer agenten, hoe leuker de gag.

SITUERING

Het stuk speelt zich af in het café van het parochiecentrum in de stad. Iedereen kent dat wel: de enige plaats waar alcoholverbruik niet 'van den duivel' is en niet 'zondig' omdat het opbrengt voor de 'goede zaak'. Ook de verhoudingen zijn vaak dezelfde: de parochie wil uit haar centrum (café) zoveel mogelijk (broodnodige) winst halen en dus gebeurt de uitbating door mensen die 'op percent' werken. Dat betekent dan gewoonlijk dat ze even hard moeten werken als een gewone cafébaas, maar veel minder verdienen. Met als gevolg dat er nogal eens van uitbater gewisseld wordt.

DECOR

Het decor toont dus de gelagzaal van het café. Er moet natuurlijk een toog zijn. Achter de toog is een deur naar de keuken. Op het hoekje van de toog staat een telefoon. Er is een inkomdeur. Verder kunnen er, als er plaats genoeg is, deuren zijn naar het toilet en naar de 'feestzaal', maar dat mogen nepdeuren zijn, want ze worden niet gebruikt. De inrichting van het café hangt af van de beschikbare ruimte. Er moeten minstens 5 barkrukjes zijn en twee tafeltjes met stoelen.

OVER DE TAAL

Het stuk is geschreven om in de streektaal gespeeld te worden. Voor mij is dat Antwerps. Schrijven in 't Antwerps is echter onbegonnen werk. In het AN schrijven en daarin de Antwerpse sfeer en spreektaal vastleggen, was echter ook niet te doen. Daardoor is de tekst in de brochure een mengelmoes geworden met veel aanhalingstekens. Elk gezelschap, elke regisseur kan de tekst best aanpassen aan de spreektaal van de eigen groep.

EERSTE BEDRIJF

(Het café van Stella en Cesar. Die zijn beiden achter de toog bezig. Elleke is ergens in 't café aan 't schoonmaken. Janneke en Frie zitten aan een tafeltje met een "Cointreauke ". Willem zit op zijn vaste plaats aan de toog met een pintje. Hij heeft altijd een stapeltje bierkaartjes en een balpen voor zich liggen. Op 't ogenblik dat het doek opgaat komt Flor woedend binnen, recht op Janneke af.)

FLOR : En nu is mijn geduld ten einde. *(deur open laten)* Gedaan met dat "gezever". Nu ga je mee naar huis, godverdomme!

(Op hetzelfde moment staat Theo in de deuropening. Hij is een slonzig uitzierende dronkenlap.)

THEO : Heeft er iemand mij geroepen? *(Slaat met de deur.)*

(Flor probeert ondertussen Janneke vast te pakken om ze mee te trekken.)

JANNEKE : Blijf van mijn lijf! Laat me met rust!

FRIE : Blijf van haar lijf! Laat haar met rust!

FLOR : Jij gaat mee naar huis, godverdomme!

THEO : *(staat nog altijd bij de deur.)* "Waddist" moet je mij nu hebben of niet?

STELLA : Is dat hier "nondedju" nu gedaan met dat geroep!

THEO : Hela! Nu moet je niet in 't Frans beginnen hee. Ik ben er toch?

FLOR : Kom mee jij! *(Pakt Janneke bij de pols en wil ze meetrekken.)*

JANNEKE : *(rukt zich los)* Blijf met je poten van mijn lijf!

FRIE : Blijf met je poten van haar lijf!

FLOR: Miljaardedju!

THEO : Neenee, niks miljaarde! Ik ben de enige. *(Begint zich, onzeker te been, in de richting van de toog te begeven.)*

(Ondertussen probeert Flor toch Janneke vast te pakken en haar mee te trekken in de richting van de deur. Janneke verzet zich. Frie probeert haar te helpen door tegen te trekken. Cesar komt van achter de toog.)

CESAR : En nu is 't hier afgelopen! Jij gaat hier onmiddellijk... *(Hij wil Flor bij de kraag pakken.)*

STELLA : *(Komt op haar beurt achter de toog vandaan om Cesar tegen te houden.)*
Cesar bemoei je d'r niet mee! ("Moeidenie") Denk aan je hart. Wind je niet op. De dokter heeft gezegd...

ELLEKE : *(Komt ook tussenbeide)* Pa, blijf kalm. Je mag je niet druk maken.

FLOR : *(Groot en sterk, houdt zich de anderen van het lijf en sleurt verder aan de arm van Janneke.)* Jij gaat mee, heb je me verstaan? Jij gaat godverdomme mee.

THEO : Die vent heeft iets tegen mij. *(tegen Flor)* "Heddega" iets tegen mij, "mijne joenge"? *(Hij krijgt van de worstelende Flor een duw die hem weer weg doet wankelen.)*

(Ondertussen is Willem rustig recht gestaan. Hij heeft iets op enkele bierkaartjes geschreven. Die pakt hij mee, samen met nog enkele onbeschreven kaartjes en zijn balpen. Hij zet zich tussen Flor en Janneke en doet uitgebreid teken: 'stoppen!')

FLOR : *(tegen Willem)* Wat doe jij hier, onderkruipsel? Waar bemoei jij je mee?

(Willem houdt de woedende Flor een kaartje voor om te lezen.)

Godver...

THEO : *(Van aan de toog)* Ik ben al weg. Ik bemoei me d'r niet mee.

(Willem blijft koppig het kaartje voorhouden.)

FLOR : Miljaarde! *(Leest hardop voor)* ...Laat de dame met rust of... *(vliegt uit)* Of wat?

Jij stuk...

(Willem steekt zijn hand op in een gebaar van 'wacht eventjes' en houdt hem een 2de kaartje voor.)

(leest luidop) ... of ik voer veranderingswerken uit aan uw voorgevel, (vliegt weer uit) Jij klein scharminkel! Als je niet maakt datje...

(Willem herhaalt dezelfde ceremonie: handopsteken, kaartje voorhouden.)

(leest) Zet dat brilletje eens af, als je durft. (woedend) Ik zou jou godverdomme... (Steekt terwijl zijn brilletje weg.)

THEO : *(Is ondertussen op een barkrukje geklauterd en lag al met zijn hoofd op zijn armen op de toog te snurken. Kijkt op.) Nu moet je ook niet meer afkomen. Los het nu maar alleen op. (Hoofd terug op de armen.)*

(Willem houdt Flor een nieuw kaartje voor.)

FLOR : *(Wil lezen, realiseert zich dat hij zijn bril niet meer op heeft, pakt die terug, houdt hem voor zijn ogen en leest:) ... want ik sla geen gehandicapten... (Is nu door het dolle heen, steekt zijn bril terug weg en wil zich op Willem storten.)*

STELLA : *(Ondertussen) Cesar, bel de politie!*

(Cesar gaat bellen. Willem wacht doodkalm tot Flor zijn brilletje heeft weggestoken en op het moment dat die met zijn vuist wil uithalen, stampst hij hem met de punt van zijn schoen tegen een scheenbeen. Flor slaakt een luide kreet, pakt met twee handen naar de geraakte scheen en staat op één been te dansen.)

CESAR : *(Aan de telefoon) Nee, niet in de dancing. In 't parochiehuis.*

FLOR : *Ik maak je kapot! (zwaait met zijn vuist)*

(Willem bukt zich ijzig kalm onder de slag door en stampst dan keihard tegen de andere scheen van Flor. Flor huilt voor de tweede keer als een gewonde os en danst weer rond.)

JANNEKE : Moet ik "opstoken" waar je nu moet "sjotten"?

FRIE : Eerst links, dan rechts, en nu in 't midden.

(Flor is weer aan 't eind van zijn rondedans, staat weer voor zijn tegenstander, voorzichtig nu, en haalt uit zijn zak een knipmes dat hij dreigend voor de neus van Willem laat openspringen. Willem kijkt naar het mes een steekt dan zonder om te kijken zijn hand uit naar Theo die aan de toog zit. Theo kijkt als het ware "toevallig" weer op, grijpt over de toog heen en pakt daar een slagersmes vandaan dat hij zonder iets te zeggen in Willems hand drukt. Willem vergelijkt zijn (groter) mes met dat van Flor, ziet dat hij in het voordeel is en begint te grijnzen. Wat hier gebeurt kan eigenlijk niet. Theo kan dat mes niet weten liggen, Willem kon niet weten dat Theo hem zou helpen, enz... Maar dat alles behoort bij de sfeer van mysterie die heel het stuk rond de figuur van Theo moet hangen en die uitmondt in de onopgeloste vraag: "Wie is Theo, zot of God?")

JANNEKE : Awel Flor? Kom je ineens tot de ontdekking dat dat van jou te klein is? Erg hee? *(tegen Frie)* Thuis had hij daar ook last van. Een klein wapen kan plezant zijn soms. Maar ja, als er dan plots iemand komt met een groter...

FLOR : *(Schuimbekt van woede, wil iets ondernemen, maar een flauwe beweging van het mes in Willems hand houdt hem in bedwang. Tegen Janneke:)* Jou krijg ik nog wel.

JANNEKE : *(Vanachter de rug van Willem, treiterend.)* Komt er nog wat van?

FLOR: Godverdegodverde...

THEO : Ja jong, ik sta altijd aan de kant van die met 't grootste mes. Maar "wettewa"? Ga ergens een nog groter mes zoeken.

STELLA : Niks van! Maak dat je buiten komt, of ik roep de politie!

CESAR : Ik heb al gebeld.

JANNEKE + FRIE : Teutteut... *(Bootsen sirene na)*

FLOR : *(Klapt woedend het mes dicht en stopt het weg. Tegen Janneke:)* Jou krijg ik nog wel. Je bent mijn vrouw en daarmee basta. Je komt terug naar huis of ik kom je halen, waar je ook zit. "Heddema verstaan?"

(Hij wil het café uitstormen, maar struikelt over de schoonmaakemmer van Elleke en valt brullend van woede op zijn gezicht. Wanneer hij weer recht gekrabbeld is, staat Willem voor zijn neus met een kaartje in zijn uitgestoken hand. In een reflex wil hij lezen, realiseert zich dat zijn briljetje niet op zijn neus staat. Hij haalt het stuk en verwrongen uit zijn zakt, zet het op en leest moeizaam:)

Pas op voor de emmer!

(Iedereen schiet in de lach, behalve Theo, die ligt met zijn hoofd op zijn armen. Flor wil weer uithalen maar Willem heeft al een stap achteruit gedaan en zwaait grijnzend met het mes. Flor kiest eieren voor zijn geld en stormt naar buiten. Willem legt het mes terug weg.)

ELLEKE : Ben ik blij dat die weg is.

(Cesar was al, zonder iets te zeggen, begonnen met het opruimen van de rommel die de omgevallen emmer heeft veroorzaakt.)

STELLA : Cesar, laat dat. Dat zal ons Elleke wel doen. Jij mag je niet te moe maken.

Denk aan wat de dokter heeft ge...

CESAR : Zeg, ik ben geen invalide hee.

ELLEKE : *(Pakt hem het werk uit handen.)* Kom hier pa...

FRIE : *(tegen Janneke)* Amai, is dat "uwe vent? Amai merci."

JANNEKE : Dat WAS "mijne vent". Ik ben er van af. Hij kan op zijn kop gaan staan.

Stella, geef ons nog eens twee "Cointreaukes".

STELLA: Heb je geld? *(Ondertussen giet ze al wel de glaasjes vol.)*

JANNEKE : Jaja, de "commissie" betaalt.

(Op dat ogenblik komt de politie binnengestormd. 't Is te zeggen: een agente, gummiknuppel in de hand.)

MARTINE : Politie! Stoppen! Ophouden! Loslaten! Gedaan! Iedereen houdt zich kalm!
De eerste die nog beweegt...

CESAR : *(sarcastisch)* Ze zijn weer goed op tijd.

MARTINE : Zwijgen! Spreek op, wat is er gebeurd?

JANNEKE : Ja maar, hoe zit het nu? Moet hij nu spreken of zwijgen?

FRIE : Ja, moet hij spreken of zwijgen?

MARTINE : Jij moet zwijgen!

JANNEKE: Hela hela.

FRIE: Hela hela.

MARTINE : Mond dicht, allemaal! *(Ze bergt haar gummiknuppel op en neemt een opschrijfboekje en een pen.)* Wie is hier verantwoordelijk? *(tegen Stella)*
Naam?

STELLA : Zeg Martinneke, niet onnozel doen, hee, kinneke, "k zennekik het hee."

MARTINE : *(Onverstoorbaar; officieel, schrijvend:)* Stella Stommels, cafébazin...

STELLA : Uitbaatster hee, Martinneke, uitbaatster. Gerante, zullen we maar zeggen. De pastoor is de cafébaas, 't Is een parochiehuis hee kinneke, een pa-ro-huis!

CESAR : Da's een café met een aflat bij elk pintje.

MARTINE : Oké, Oké,... gerante dus... En dan, Gerard...

CESAR : Pardon, Cesar!

MARTINE : *(onverstoorbaar schrijvend)* Gerard Stommels, echtgenoot van de bazin,
sorry, uitbaatster, sorry, gerante...

CESAR : Ik heet Cesar.

MARTINE : Op uwe pas staat Gerard.

STELLA : Maar iedereen noemt hem Cesar. Verstaan?

MARTINE : Maar waarom? Wat is er verkeerd aan Gerard?

CESAR : Gerard is een veel te ouderwetse naam, en dus...

MARTINE : *(sarcastisch)* Ja, en Cesar, dat is zo echt iets modem. *(schrijft verder)*

Gerard Stommels, echtgenoot van de uitbaatster, gepensioneerd onderwijzer...

CESAR : Pardon, in ziekenverlof. "Herstellende".

MARTINE : Jij gaat nooit meer werken, jong, dat weet je maar al te best. Zo'n
plastieken hartklep...

STELLA : Dat gaat jou niks aan. Zorg maar dat ze straks voor jou geen "plastieken
chirurgie" nodig hebben...

MARTINE : Wie hebben we nog? Elleke, oudste dochter...

CESAR : Enige dochter!

ELLEKE : Jongste dochter!

MARTINE : *(schrijvend)* ...Stommels, werkloos...

STELLA : Sorry. Afgestudeerd en nog geen werk.

MARTINE : *(tot Willem)* En dan hebben we daar nog onze Willem de Zwijger.
(noteert) Jij gaat wel niet vertellen wat er gebeurd is zeker?

(Willem knikt enthousiast van wel en zet zich aan het schrijven.)

Laat maar.

STELLA : Ja, laat maar, Willem. Ze hebben er één gestuurd die kan schrijven. Die
ander die kan lezen was in "congé".

MARTINE : "Waddist"? Belediging van een...

CESAR : Zwijg maar al. 't Was van jou ook niet zo schoon om te spotten met de Willem
zijn handicap.

MARTINE : t Is al goed, Willem. Zwijg maar al.

(Willem legt ostentatief zijn schrijffgerief opzij, grijnst en drinkt aan zijn pintje.)

MARTINE : En wat is hier nu gebeurd? Wie heeft er gevochten?

JANNEKE : "Awel, mijne vent"...

FRIE : "Hare vent"...

JANNEKE : *(tegen Frie)* "Mijne ex-vent!"

FRIE : *(tegen Martine)* "Hare ex-vent"...

MARTINE : Stilte! *(tegen Janneke)* Wie ben jij?

JANNEKE : Janneke. Van Johanna. Janneke Vinck. Ha nee, niet meer. De Vinck is juist buiten. Janneke Vleugels, ex-Vinck.

FRIE : En ik ben Frie Spooren. Van Frieda. Ex-Wielemans. maar die is ontspoord. Alleen nog Frie Spooren nu.

MARTINE : Adres?

JANNEKE : Hier twee huizen verder, 't Vrouwenvluchthuis. De "Biekorf", heet het.

FRIE : (*dicterend*) Vluchthuis De Biekorf. Toevluchtsoord voor mishandelde, verstoten en gevluchte vrouwen.

MARTINE : En dat is jullie officiële adres?

JANNEKE : De "commissie" betaalt. Stella, geef hier nog eens twee "Cointreaukes".

FRIE : Voor mij ook.

MARTINE : Niks van. Wie vertelt er nu eens eindelijk wat er gebeurd is?

FRIE : Awel, hare vent...

JANNEKE : Mijne EX...

MARTINE : De Vinck?

JANNEKE : De Flor...

FRIE : De rotzak.

MARTINE : (*schrijvend*) Dus. De heer Florus Vinck...

FRIE : met zijn "floeren dink"...

JANNEKE : (*dicteert, A.N.*) ... moet met "zijn pikkels" van mijn lijf blijven...

FRIE : (*Vervolgt, dicterend, A.N.*) ... of wij "sjotten" hem tegen zijn "dink" tot zijn Vinck begint te jodelen.

MARTINE : Ga jij nu eens eindelijk je mond houden? (*tegen Janneke*) Dus jouw naam is Janneke Vleugels, (*schrijvend*) verblijf houdende in het vrouwenvluchthuis "De Biekorf", en jouw man...

JANNEKE: Ex-man...

FRIE : Ex-Vinck...

MARTINE : ... Ex-man, Florus...

JANNEKE : Flor.

FRIE : Vinck zonder Vleugels.

MARTINE : ... Flor Vinck...

JANNEKE : ... wou mij terug naar huis sleuren...

FRIE : Maar hij moet met zijn "pikkels" van haar lijf blijven.

MARTINE : (*schrijvend*) ... trachtte, middels het gebruik van geweld zijn echtgenote...

JANNEKE : Ex-echtgenote...

FRIE : Helemaal niks echt genoten...

MARTINE : (*schrijvend*) ... Zijn ex-echtgenote tegen haar wil...

JANNEKE : Dat zal wel zijn.

FRIE : Tegen ONZE wil!

MARTINE : ... terug te brengen onder het echtelijk dak. En dan?

ELLEKE : Toen kwam de Willem ertussen, en die zei...

MARTINE : We weten allemaal dat Willem de Zwijger niks KAN zeggen. Niet met mijn voeten spelen hee...

ELLEKE : "Awel", met zijn kaartjes...

MARTINE : Dus... (*schrijvend*) De heer Wim de Boey, bijgenaamd Willem de Zwijger, toevallig aanwezig...

CESAR : "Toevallig" ja. Normaal ZIT hij hier altijd, maar vandaag was hij "aanwezig".
Wat een toeval!

MARTINE : (*verder schrijvend*) ... aanwezig, gehandicapt zijnde en niet kunnende spreken, maakt de heer Florus...

JANNEKE : Flor.

FRIE : Vinck zonder Vleugels.

MARTINE : ... Vinck middels het gebruikt van pen en papier...

STELLA : Bierkaartjes...

MARTINE : ... duidelijk dat... Wat?

ELLEKE : (*ratelt door*) Dat hij de dame met rust moest laten want dat hij anders veranderingswerken zou uitvoeren aan zijn voorgevel en toen werd de Flor woest en hij zei "onderkruipseel" tegen de Willem maar de Willem zei "Zet uw brilleke eens af want ik sla geen gehandicapten" en de Flor wou hem een "koek op zijn oog" geven maar Willem stampte hem tegen zijn schenen en de Flor werd razend en hij pakte zijn mes en toen kreeg Willem een veel groter mes...

MARTINE : Ho! Stop! Ik kan niet volgen!

CESAR : Dat is dikwijls bij de politie.

MARTINE : (*tegen Willem*) Van wie kreeg jij dat mes?

(Willem schrijft op een kaartje, staat recht en houdt het Martine voor.)

(leest) Van hem!

(Willem wijst, terwijl zij leest, naar Theo.)

(Kijkt op van het kaartje, volgt met haar blik de wijzende arm van Willem.)

Wie is dat?

(Theo ligt met zijn hoofd op zijn armen te snurken.)

STELLA : Weet ik niet. Nooit gezien.

CESAR : Die zit hier voor de eerste keer.

ELLEKE : Hij is precies wel al goed zat.

STELLA : *(Schudt Theo bij de schouder)* Word eens wakker, manneke!

THEO : *(verdwaasd wakker)* Voor mij een Duvel!

MARTINE : Niks van. Word eens eerst "tegoei" wakker.

THEO : *(Zet zich min of meer rechtop, bekijkt Martine en schrikt.)* Oei! De Romeinen!

Ik geef mij over. Gooi mij alsjeblief niet voor de leeuwen. Wacht! *(Steekt twee vingers in de mond en bijt erop om een eed te doen en steekt ze in de lucht.)* Ik zweer mijn geloof af. Ik ben geen Christen. Ik zweer trouw aan de keizer. Avé Cesar!

CESAR : Wat is dat hier voor een "zottekesspel"?

JANNEKE : Een zatte zot. Maar hij heeft het voor jou, Cesar.

THEO : *(reageert op de naam Cesar)* Avé Cesar! Morituri te salutant!

FRIE : Hij spreekt Duits!

MARTINE : *(tegen Theo)* Ben jij van Eupen-Malmedy?

THEO : Jij hebt mooie heupen. Pas mal, je dis.

FRIE : 't Is een polyglot.

THEO : *(Plots schijnbaar een heel stuk nuchterder, rustiger, vriendelijk.)* Ik ben God.

(Het hele stuk door zal Theo in zijn personage het evenwicht moeten vinden tussen de figuur van "God" - een rustige, vriendelijke oude man, een beetje vermoeid van de vele eeuwen die hij achter de rug heeft, een beetje teleurgesteld in zijn geliefde schepping, maar vol goedge hoop dat het wel goed komt, vaderlijk bereid om alles te vergeven - en de "zot" - een ontsnapte krankzinnige die denkt dat hij God is, en doorlopend dronken - zodat de toeschouwers het er met zichzelf nooit over eens worden: Is "God" hier een "zot" aan 't spelen of zit een "zot" "God" te spelen.)

FRIE : God? "Arré lap, ne zot!"

JANNEKE : Wat zei je?

DOOR ELKAAR : Wat zei hij? We hebben weer wat binnengekregen. Een zot meer of minder... Hoe kan je nu al van 's morgens vroeg zo zat zijn?

MARTINE : Stop! Zwijgen, allemaal. *(tegen Theo)* Naam?

THEO : *(schouderophalend)* Ik heb geen naam. Ze zeggen allemaal gewoon "God". Vroeger met een hoofdletter, tegenwoordig dikwijls met een klein "geke".

MARTINE : Zeg, jij gaat hier niet met mijn voeten spelen, hee. Belediging van een ambtenaar in uniform. Belemmering van het onderzoek. Dat kan centen kosten, "mateke".

THEO : *(Weer zatter, brabbelend.)* Centen? Maar "maske" toch. Hier zie. *(Hij graait in zijn jaszak en "strooit" een aantal geldstukken rond.)* Voila, madammeke. Is dat genoeg?

(Iedereen grijpt naar de munten.)

DOOR ELKAAR : Wat is dat voor geld? Zeker geen Belgisch. Dat heb ik nog nooit gezien. Wat is dat voor iets?

CESAR : Hier zie, dat is een oude Griekse munt, uit de tijd van keizer Nero.

MARTINE : Hoe weet jij dat?

STELLA: Onderwijzers gaan langer naar school dan politieagenten.

MARTINE : *(In haar wiek geschoten)* Dat is dus vals geld!

CESAR: Nee, antiek geld.

MARTINE : Dat is hetzelfde. *(tegen Theo)* Hela manneke, dat gaat hier zomaar niet!

(Theo ligt terug tegen de toog te slapen. Martine schudt hem wakker.)

Hela vriend, voor de laatste maal, je naam.

(Theo murmelt wat.)

ELLEKE : Laat hem toch met rust.

FRIE : Hij heeft gezegd dat hij God heette. Misschien Godfried of zo?

JANNEKE: Goddelief?

STELLA : Kijk eens in zijn zakken.

MARTINE : *(Fouilleert Theo maar ze vindt niets.)* Geen papieren, niks. Wacht eens.

(Theo laat haar lusteloos begaan. Onder zijn jas heeft hij een soort grijze vest aan, een soort korte stofjas. Daarop zit een etiket genaaid met zijn naam.)

Hier staat iets opgenaaid. *(leest)* Theo. Hij heet Theo. Zeker uit één of ander gesticht.

THEO : *(Schiet plots echt wakker)* Hulp! De Romeinen zijn er weer. Alle christenen vluchten. Ik zal mij opofferen. *(Biedt Martine zijn handen aan om ze te laten boeien.)* Voila, ik geef het toe. Ik ben Christen.

FRIE : Jij bent God, heb je gezegd.

THEO : Ikverdomme! Dat is waar. Ik ben God. Sorry, Romein. Ik ben God. Uw keizer is zot. Ceasar loco loco!

CESAR : Zeg hee, dat is...

MARTINE : ... een zot. Die is zot. Ontsnapt uit één of ander gesticht. Wacht, laat mij maar eventjes doen. *(tegen Theo)* Jij bent dus God!

THEO : U zegt het.

MARTINE : God? De echte?

THEO : De enige. Voor zover ik weet. *(zuchtend)* Ja, 't is eenzaam aan de top!

MARTINE : God, dus. En wat moeten wij nu doen? Bidden? Op onze knieën gaan

zitten en bidden?

THEO : Nee, laat het uit. Ik ken alle teksten allang van buiten.

FRIE : Ik zal hier eens wat gaan zitten bidden voor zo'n zatte "pallul" die dan nog eens goed zot is ook.

THEO : Da's straf hee. Iedereen, elke mens bidt wel eens, of hij doet zijn best, of hij doet alsof, declameert) Koning, keizer, admiraal, bidden doen ze allemaal. Maar als dan het onderwerp van hun gebed voor hun neus staat, kan het ineens niet meer.

MARTINE : Goed, jij bent dus God. (*noteert*) En uit welk gesticht ben je ontsnapt?

FRIE : Tussen God en zot, da's maar één lettertje verschil hee.

THEO : Zal ik jullie eens wat zeggen? (*hikt*) Als een konijn, of een uil, of een zwaluw, handen hadden, dan zouden ze mij tekenen als een konijn, een uil of een zwaluw. En een Hottentot, (*hik*) die zal mij voorstellen als een Hottentot. Dus, dat jullie mij als een "zot" zien, zegt wel één en ander over jullie zelf!

ELLEKE : "Arré lap"! Dat is roos, hee mannekes. Zat, zot of God, 't is één - nul voor hem.

MARTINE : Ik ben in elk geval niet zot.

JANNEKE : Dan ga je 't niet ver brengen bij de politie.

MARTINE : Genoeg gezeverd. (*tegen Theo*) Van waar kwam dat mes?

THEO : Weet ik het? Ik zal dat geschapen hebben, zeker? Ze zeggen toch dat ik alles gemaakt heb. De hemel en de aarde. Dat mes dan ook zeker?

STELLA: Dat lag hier achter de toog.

MARTINE : Waarom?

STELLA : Weet ik het? Dat ligt daar anders nooit. Cesar, hoe komt dat mes...?

THEO : (*reageert op "Cesar"*) Moriturite salutant.

FRIE : Hou nu toch eens op met dat Duits.

MARTINE : Was sagen sie?

THEO : "Plangeskes". Dat mes was daar, omdat dat nodig was om die zot...

CESAR : Van zot zijn moet jij zwijgen.

THEO : Sorry, God! Niet zot. Zat misschien, een "bitteke", van de Duvel. Maar niet zot. Ik was toch maar de enige die aan dat mes gedacht had hee? Wat had de Willem anders moeten aanvragen?